

02.11.2018

EM2018/152

Rettelsesblad

Erstatter forslag af 25.juli 2018

(Der er foretaget rettelser i [Medlem af Inatsisartut, Sara Olsvig]. Erstattes med Inuit Ataqatigiit Inatsisartutgruppe)

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest til FM2019 pålægges at fastlægge en officiel fattigdomsgrænse i Grønland.

(Inuit Ataqatigiit Inatsisartutgruppe)

Begrundelse:

Der eksisterer fattigdom i Grønland. Vi kan ikke leve med, at vi som samfund bare ser på, mens dele af samfundet er nødt til at kæmpe sig økonomisk igennem tilværelsen. Som samfund har vi en forpligtigelse til at sikre de mest basale menneskerettigheder, såsom retten til mad, bolig og et værdigt liv. Med disse rettigheder følger naturligvis også forpligtigelser om at være jobsøgende, bidrage til samfundet og den enkeltes indsats for at skabe et værdigt liv for sig selv og ens familie.

Naalakkersuisut udgav i 2018 ”Fattigdom & Ulighed Redegørelse om ulighed og fattigdom samt mulighederne for at fastsætte en fattigdomsgrænse”. Redegørelsen er et godt redskab i bekæmpelsen af fattigdom.

Vi har behov for en officiel fattigdomsgrænse eller en indikator for fattigdom, der netop er skræddersyet til Grønland. Arbejdet med en fattigdomsgrænse eller indikator skal inkludere subsistensøkonomi og naturalieøkonomi, dvs. uformel økonomi og fangst og fiskeri.

Det vi måler på, kan vi lettere handle på. Med den viden vi har fået med redegørelsen har vi et godt fundament for at tage stilling til en egentlig fastlæggelse af en officiel fattigdomsgrænse eller en fattigdomsindikator. Vi har en politisk og moralsk forpligtigelse over for vores medmennesker, som lever med meget begrænset midler og ikke mindst over for de børnefamilier, som negativt påvirkes af at fattigdom.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

Hele verden står sammen om at bekæmpe fattigdom. Det kan vi se ved de mange, mange lande, som har tilsluttet sig FN's 17 verdensmål for bæredygtig udvikling. Bekæmpelse af fattigdom er mål nr. 1.

Baseret på relevant international viden om følgevirkninger af at leve i fattigdom er det vigtigt at vi samler, koordinerer og styrker vores eksisterende sociale tiltag og ser på behovet for at styrke og intensivere vores helhedsorienteret indsats over personer, som lever i og med fattigdom. På den måde vil vi have et redskab til at kunne have en mere klar socialpolitik og et mere klart billede af, hvordan sociallovgivningen skal formes, så den gør mest gavn for dem, der virkelig har brug for det.

Vi vil ikke acceptere, at familier med børn skal leve som fattige. Især børn bør have gode chancer for at kunne føre et liv med mulighed for at vokse op uden at mangle mad og bolig, og give dem mulighed for at kunne vokse op og bryde sociale arv.

Med en fattigdomsgrænse eller fattigdomsindikator ville vi blive i stand til at kunne føre et mere fokuseret arbejde for at nedbringe fattigdom og øge ligheden i samfundet. Øget lighed er med til at skabe et stærkere samfund, hvor flere kan løfte og bidrage til samfundet. Derfor må en målrettet og helhedsorienteret indsats for bekæmpelse af fattigdom være i en politisk interesse på tværs af partierne.

Jeg har som en afsluttende sidebemærkning vedlagt et link til fattigdomsredegørelsen fra 2018, der behandler emnet om etablering af en fattigdomsgrænse i Grønland¹

Jeg håber at forslaget vil nyde fremme og henvises til behandling hos familie- og sundhedsudvalg. Tak.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

I 2018 udkom det daværende Naalakkersuisuts ”Fattigdom & Ulighed Redegørelse om ulighed og fattigdom samt mulighederne for at fastsætte en fattigdomsgrænse”. I redegørelsen diskuteres begreberne ulighed og fattigdom, samt de metodiske muligheder for at udarbejde en fattigdomsgrænse.

Grønlands Statistik introducerer i ”De økonomisk udsatte” en operationel metode til at definere økonomisk fattigdom i en grønlandsk sammenhæng baseret på en relativ fattigdomsforståelse. Der foreligger således et statistisk instrument til at følge udviklingen i økonomisk ulighed over tid. Det er derfor vurderingen af en fastlæggelse af en officiel fattigdomsgrænse kan ske med anvendelsen af relativt begrænsede midler, eftersom forarbejdet hertil stort set er tilendebragt. Det forekommer derfor rimeligt at dette arbejde kan holdes inden for en udgiftsramme på et halvt AC-årsværk af 250.000 kr.

1

<http://naalakkersuisut.gl/~media/Nanoq/Files/Publications/Familie/DK/Fattigdomsredegørelse.pdf>

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private:

Ingen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen.